

L'obra es va estrenar el 5 de febrer de 1990 amb el següent

r e p a r t i m e n t

<i>La JOVENETA, del primer dreta</i>	Empar Canet
<i>La MAJOR, del primer dreta</i>	Cristina García
<i>El MÚSIC, de l'àtic</i>	Pep Ricart
<i>L'AMO, del tercer esquerra</i>	Paco Zarzoso
Dibuix del gat Basted	Eduardo Arroyo
Fotografies	Inma Caballer
Música	Eddie Heywood
Coordinació tècnica	Joan Falcó
Vestuari	Moma Teatre
Regiduría	Victòria Enguïdanos
Producció	Toni Benavent
Assistent de direcció	Yolanda García
Espai escènic i direcció	Carles Alfaro

BASTED

BASTED

Els inquilins de diferents apartaments d'un mateix immoble pareixen compartir, per raons que encara no hem pogut descobrir, un mateix habitatacle.

El joc de contrastos i accions paral·leles crea la paradoxa: situacions patètiques, desconcertants, que provoquen un humor que ens espanta.

L'escenari representa aparentment l'interior d'un pis modest (en realitat, i com veurem, es tracta de tres superposats en el mateix espai). A l'esquerra de l'espectador i en primer terme un aparell antic de ràdio amb giradiscos en la part superior, tot seguit, un moble aparador de dos cossos, amb calaixos i portes en l'inferior i portes i prestatgeria en el superior. Al seu costat i en segon terme, un lavabo amb un petit tamboret als seus peus; tancant el lateral, una rentadora de càrrega superior.

Al fòrum, en l'extrem esquerre, una taula auxiliar de dos prestatges, amb diferents objectes, un poal a sota i una tovalla en un penjador. Al seu costat, tassa del wàter amb una cisterna de les que es placen en alt, amb cadena per descarregar l'aigua i una canonada que la uneix a la tassa. Just al seu costat, un frigorífic de doble porta i més a la dreta un altre moble aparador, aquest d'un sol cos, baix, amb calaixos en la part central i portes en els extrems. En l'extrem dreta del fòrum, un ventilador de peu.

A la dreta de l'espectador, en segon terme, un moble alt de dos portes, i en primer terme una cuina de gas amb forn incorporat a la part inferior. A la seua dreta un perxer amb roba de carrer al costat de la porta imaginària que dóna al replà de l'escala.

BASTED

En l'espai central que deixen tots aquests mobles, taula de cuina amb tres cadires desparellades. Per sobre els mobles i al seu interior, objectes diversos propis del parament d'una casa.

En tota l'escenografia dominen els tons blancs i cremes, amb escasses notes de color fosc, com el de la superfície del cos inferior del moble aparador de l'esquerra o l'aparell de ràdio. Els tons dominants contrasten amb el fosc del terra i del fons i laterals de l'escena.

És fonamental, aiximateix, tenir en compte que en el que seria la paret que separaria el pis dels espectadors. és a dir: la part frontal de l'escenari, se suposa l'existència d'una finestra des de la que es pot veure el carrer i altres finestres de la finca. Sobre el lavabo hem de suposar l'existència d'una altra. Una tercera es trobaria en el lateral dreta, enfront just d'aquesta segona.

0. PRÒLEG

(Sis minuts aproximadament)

L'AMO.

És de nit. L'AMO segut a la taula. Vesteix pantaló negre i sabates del mateix color; du un batí d'un color marró, subjectat amb un cinturó del mateix material i color; a sota, samarreta blanca.

En començar l'acció es troba fent-li punta, amb un ganivet de cuina de grans dimensions, a un cul de llapis. En acabar, desa el ganivet sobre la taula i recull la serradura que ha caigut sobre ella.

Amb el fragment de llapis en qüestió fa anotacions en una petita llibreta on sembla dur una mena de registre diari.

Tanca la llibreta.

BASTED

Repasa ara un àlbum de long-plays antics que ha deixat damunt la taula, En selecciona un i tanca l'àlbum.

Seu de nou a la taula i fa un solitari amb cartes, En acabar, les recull, s'aixeca i deixa la baralla en un dels calaixos del moble de l'esquerra.

Torna de nou cap a la taula, agafa una cadira i la plaça davant la suposada finestra frontal. Seu, pensatiu. El seu esguard recorre el carrer.

Amo.- Encara estan encesos els llums del carrer.

Mira ara cap al cel.

Quina hora deu ser?

Se sent algú que xiula una cançó al carrer i el timbre d'una bicicleta. L'AMO s'aixeca apressadament.

Ja està ací. Per fi.

Es precipita cap a la porta del carrer. Escolta al seu darrere. Se sent la porta del carrer que es tanca.

Porta.

L'AMO compta ara el soroll d'unes passes que pugen per l'escala.

Primer pis... Segon... Ja està ací. Torna cap a baix. Bé.

Obri la porta a correuita i agafa una botella de llet i un diari que hi havia a l'exterior. Entra de nou en la casa.

Tot xiulant va cap a la cuina, però primer refrega les sabates en terra i n'observa la sola d'una.

Què bruta està l'escala!

Xiulant sempre, encén el gas de la cuina, posa un perol, hi aboca llet i el posa sobre el fogaril.

A qui li toca aquesta setmana?

Guarda la botella de llet en el frigorífic. Agafa el diari i seu a la cadira davant la finestra.

Ah, els del primer dreta. Les germanes.

Comença a llegir el diari. Soroll d'una sirena de fàbrica. L'AMO doblega el diari sobre els seus genolls.

Amo.-

La fàbrica.

BASTED

S'aixeca per mirar millor des de la finestra i torna a esguardar el cel.

Amo.- Ja clareja.

Tanca els ulls i es balanceja suaument cap a davant i cap a darrere.

Amo.- El que més m'agrada d'aquestes hores.

Se n'adona de sobte que la llet és a punt d'alçar el bull i es precipita cap a la cuina. Apaga el gas, Del moble aparador del fòrum dreta, trau un got i es posa la llet.

Se sent de nou el timbre d'una bicicleta. L'AMO torna a la finestra i mira el carrer.

Amo.- L'home de la llet. Ha canviat de bicicleta. Dintre de poc apareixerà el tramvia creuant el meu carrer amunt i avall. Maleït tramvia. Tota la nit a la finestra.

Mentre se sent aquest text en off, l'AMO deixa el diari sobre l'aparador del moble del lateral esquerre; mentre beu llet s'hi aboca a la finestra que hi ha dalt del lavabo. L'AMO guaita per la finestra,

Amo.-

Sort que prompte oloraré el vostre café i sentiré
les vostres cases.

I. PRISMÀTICS PEP

(Dos minuts aproximadament)

L'AMO, MÚSIC.

Sense interrupció entra el MÚSIC per la dreta, porta un pijama de ratlles en tons clars i va descalç. Obri la llum de l'habitació, bufa diverses voltes en una ampolla buida que, en entrar, deixa sobre la taula. Tot seguit la recull i, sense deixar de fer soroll amb ella, va cap al moble de l'esquerra i es posa a buscar pels seus calaixos.

Mentrestant l'AMO es torca les mans en la tovalla que hi ha al moble auxiliar de la dreta del lavabo. Torna a guaitar per la finestra de l'esquerra.

Amo.- Eixa llum... Qui és?

Músic.- On estarà?

L'AMO es torca els ulls amb la tovalla, es posa unes ulleres i torna a guaitar per la finestra.

Amo.- A vore... A l'àtic.

L'AMO es trau d'una butxaca la llibreta i el llapis de l'inici i hi fa una anotació. El MÚSIC, al seu torn, no ha deixat de buscar pels diferents mobles de l'escenari.

Músic.- On t'amagues?

Finalment, el MÚSIC troba una botella, mig plena de licor, en els compartiments del cos inferior del moble de l'esquerra.

Músic.- Ah, ací està.

Amo.- Clar: eres tu.

El MÚSIC torna al centre de l'escena. en arribar a l'altura de la taula i es recolza en ella.

Músic.- *(Es toca el cap amb gest de dolor.)* Quin maldecap! *(Fa un altre gest de dolor.)* La panxa...

Amo.- Un altre atac? Cada volta és major la freqüència de les diarrees.

BASTED

El MÚSIC deixa la botella sobre el moble de l'esquerra i, fent gestos de dolor va cap a la cambra de bany, obri la seua porta (en realitat, la inferior del frigorífic).

Deu ser tot el que he begut. Massa

A correuita, el MÚSIC es baixa els pantalons i seu a la tassa.

Amo.-

Has arribat a temps?

II. PIXAR

(Dos minuts aproximadament)

L'AMO, MÚSIC, JOVENETA, MAJOR.

L'acció continua ininterrompudament.

Músic.- Ahir caldo, ara dur.

Joveneta.- *(Parlant des de fora; badalla primer.)* Tinc ganes de pixar, però no vull alçar-me... Se n'ix...

Músic.- *(Tot fent esforços ben visibles al rostre i recolzant el cap al frigorífic.)* Per què no ix?

Joveneta.- *(Des de fora.)* Estic banyant-me... Ah! No et rigues, que és pitjor... Vinga, alça't!

Músic.- *(Es mira els calçotets.)* Hòstia! Ja s'han tornat a tacar... *(Es lleva pantalons i calçotets i amb ells en la mà va cap a la rentadora.)* i encara estan a la rentadora...

BASTED

Mentre el MÚSIC continua examinant pantalons i calçotets al davant de la rentadora, entra la JOVENETA per l'esquerra; du un camisó llarg fins als peus, de color clar, camina vacil·lant i involuntàriament tanca la tapa del giradiscos. Se sorprén del soroll, va cap al centre de l'escena, mira per la finestra frontal i badalla.

Joveneta.- Vinga, va! Va!... Ja és de dia... Ai! No soltes! No soltes!

Major.- *(Des de fora.)* Hi ha algú?

Joveneta.- *(Tancant les cames amb un gest reflex.)* Estic pixant-me. Vinga, va! No soltes... Em corre per la cama!

Amb les cames apretades, la JOVENETA va cap a la tassa del wàter, mentre el MÚSIC continua repassant la roba que hi ha a la rentadora.

Músic.- Sempre que beus és el mateix: maldecaps, diarrea...

La JOVENETA obre la porta de la cambra de bany (recordem-ho: la inferior del frigorífic.

Major.- *(Des de fora.)* Eres tu?

El MÚSIC creua ara d'esquerra a dreta amb la roba en la mà; arriba al moble auxiliar del segon terme del lateral dreta, on es posa els pantalons

Joveneta.- Tranquil·la... Ja està... *(Seu a la tassa però se n'adona de sobre i s'aixeca ràpidament.)* Les bragues!

Músic.- Fins i tot em tremolen les mans.

La JOVENETA fa gestos de plaer mentre pixa. Juga amb la cadena del wàter i en acabar agafa un rotlló de paper higiènic que hi ha sobre el moble auxiliar del fòrum esquerra, el branda com a una mena de gallardet.

Joveneta.- Ai, Senyor! Quin plaer!

La JOVENETA ara talla un tros de paper i es torca. S'alça i s'acosta a la finestra de la cambra de bany mentre es lleva les bragues que deixa en terra.

Músic.- *(Al seu lloc,)* Sentir el sol... Tan a gust.

Joveneta.- Què prompte deu ser.

Músic.- *(Que ha tornat al centre de l'escena, per la botella.)* Eixa doneta és una temptació perillosa. *(Li cauen cames avall els calçotets. Alça una*

BASTED

mà tremolosa a l'altura dels ulls.) Hòstia! Ja no aguante com abans.

III. PREWÀTER

(Tres minuts aproximadament)

L'AMO, JOVENETA, MÚSIC, MAJOR

Entra l'AMO per l'esquerra i va cap a la finestra frontal.

Amo.- *(Mirant per la finestra.)* La joveneta! A aquestes hores... A qui mires?

Entra ara la MAJOR per l'esquerra; va vestida amb una combinació de color blau, sobre la que porta una bata de color clar, du en la mà una petita destrat de cuina. Mentrestant, la JOVENETA continua davant el lavabo, i el MÚSIC busca al moble auxiliar que hi ha al costat de la cuina .

Major.- No hi ha ningú? Juraria que... Ail... Quina frescor!

BASTED

El MÚSIC ha engegat el ventilador, es planata al davant seu com per eixugar-se la suor, i en acabant s'asseu al davant. La JOVENETA es renta cara, mans i cames al lavabo. La MAJOR va ara cap al moble del lateral esquerre, des de la dreta a damunt i d'un calaix del cos superior extreu una botella i una copa i se'n serveix unes copetes, que pren ràpidament.

Amo.- *(Prenint notes en una llibreta.)* Vint d'octubre, de bon matí. La germana menuda amb l'inquilí de l'àtic. *(Guarda la llibreta. Pausa. Reflexiu, sempre mirant per la finestra.)* La joveneta i el senyor músic... Mai no seràs com la teua germana! Sempre pareix que hi haja algú darrere d'eixos arbres...

La JOVENETA fa un soroll a la cambra de bany, la MAJOR el sent i d'una revolada agafa de nou la dreta i a grans passes, però amb por, avança cap a la dreta. Quan va a obrir la porta de la cambra de bany (la del frigorífic) pràcticament topeta amb la JOVENETA. Esglai de totes dues.

*** Major.-** *(Mentre guarda la dretal en un calaix del moble aparador del fòrum dreta) Però, què fas tan de matí?*

*** Joveneta.-** Jo?

*** Major.-** Sí, tu.

Sense esperar resposta, la MAJOR va cap al lavabo i s'hi lleva la bata. Se n'adona de les bragues de la JOVENETA que continuen al terra, Les agafa i li les ensenya.

*** Joveneta.-** Estan pixades.

La JOVENETA seu a la tassa del wàter, mentre la MAJOR deixa caure les bragues dins la rentadora. La MAJOR, davant l'imaginari espill del lavabo s'examina el borriçó de sota les aixelles, La JOVENETA se'n riu i la MAJOR se li acarà, tota enfadada.

*** Major.-** Què mires?

La MAJOR trau a empentes la JOVENETA de la cambra de bany i tot seguit, tanca la suposada finestra de la dreta.

BASTED

Major.-

Vinga va, fora. Ja deia jo que n'hi havia corrent... Déu meu...

El MÚSIC ara s'aixeca de la cadira, va cap el ventilador i l'apaga. L'AMO segueix mirant per la finestra frontal.

Amo.-

¡La major! Sabrà que la seua germana...?

Major.-

(Se n'adona que L'AMO és a la finestra. Aquest, en veure-la, recula precipitadament.)
Vaja!... L'Amo de la casa sempre està a la finestra... No deu dormir mai.

IV. WÀTER

(Un minut aproximadament)

L'AMO, JOVENETA, MÚSIC, MAJOR.

Escena amb música (peça musical: Carry me back to old Virginy).

La JOVENETA engega la ràdio i ix d'escena.

Durant l'escena, la MAJOR continua al lavabo; el MÚSIC busca una ampolla al moble de l'esquerra i l'AMO escorcolla els calaixos del moble del fòrum dreta.

Es desenrotlla ara un seguit d'anades i tornades perfectament sincronitzats amb el ritme de la música i en què participen tots tres personatges. Joc amb la porta de la cambra de bany (la del frigorífic) entre l'AMO i la MAJOR, que comparteixen –sense

BASTED

veure's, òbviament- el mateix espai davant el lavabo, ella posant-se cremes als braços i ell afaitant-se. En aquest joc, els uns col·laboren amb els altres: la MAJOR sosté el pot del sabó de L'AMO i en un moment, s'eixuga la cara en la jaqueta que du posada el MÚSIC.

El MÚSIC, al seu torn, un cop troba la botella, en beu diverses glopades al costat del moble, originant un joc d'obertura i tancament d'una de les portes del cos superior de l'aparador en què participa també l'AMO, que hi busca els estris d'afaitar. En acabar de beure, el MÚSIC seu a la tassa del wàter amb gestos de dolor. Recolza el cap al frigorífic i tanca els ulls.

Fosc.

V. SOMNI

(Tres minuts aproximadament)

L'AMO, JOVENETA, MAJOR, MÚSIC.

Escena amb música. (Peça musical: I lover the waterfront).

Somni del MÚSIC amb la veïna del primer.

Mentre l'AMO i la MAJOR continuen el seu ritual de neteja davant el lavabo i el MÚSIC seu a la tassa del wàter, la JOVENETA ix per dalt de la nevera tarale-lejant una cançó. Du ara un vestit de nit i branda sensualment sobre la cara del MÚSIC un parell de mitges negres, a tall de guants.

El MÚSIC que se la mira embadalit, tracta d'agafar-li una mà, però la JOVENETA se li escapoleix. Sense deixar de ballar de forma incitant, trau del congelador una ampolla i uns gots. Branda,

incitadora, una mitja davant la cara del MÚSIC, que s'abraça sensualment al frigorífic. Ara la JOVENETA beu una copa i sense deixar de mirar el MÚSIC, passa de dalt de la nevera a dalt del moble del fòrum dreta.

El MÚSIC la segueix amb dificultats: escala el frigorífic. La JOVENETA, des de dalt del moble li ofereix de beure. Beuen tots dos. Èxtasi del MÚSIC, mentre la JOVENETA continua el seu camí per damunt els mobles: passa al moble auxiliar del lateral dret i des d'aquest a la taula. El MÚSIC la segueix com pot.

Dalt la taula, la JOVENETA balla de forma seductora. Arriba el MÚSIC a dalt la taula, després de passar prèviament per dalt de la cuina. Ballen durant uns segons, ell a les esquenes d'ella. Tanmateix, mentre el MÚSIC beu de la botella, la JOVENETA aprofita per refer el camí.

El MÚSIC que havia continuat ballant sense adonar-se'n de la marxa d'ella JOVENETA, s'atura i la segueix.

La JOVENETA desapareix finalment per darrere la nevera, deixant la botella en la seua part

superior. Desesperació del MÚSIC que ha baixat a terra i escala la nevera des de baix, amb l'ajut del cos de l'AMO, que havia obert la porta i s'havia ajupit per traure alguna cosa de la part inferior del frigorífic. L'AMO avança cap a primer terme amb la cara mig ensabonada.

Fosc.

VI. CALÇOTETS.

(Dos minuts aproximadament)

L'AMO, MAJOR, MÚSIC, JOVENETA.

L'AMO és ara de nou en la finestra frontal mirant com la MAJOR continua rentant-se.

Amo.- *(Les seues paraules, sempre en off, se senten ara, a més a més, amb eco.) Tan pàl·lida... Per a mi, tu eres la regina d'aquest rusc.*

La MAJOR se n'adona que hi ha uns calçotets en terra, darrere el lavabo i pega un crit. Entra la JOVENETA i apaga la ràdio. El MÚSIC, mentre, ha baixat com ha pogut de dalt de la nevera

*** Joveneta.-** *(Des de fora de la suposada cambra de bany, tot donant cops a la porta del frigorífic.) Nora!*

*** Major.-** No, no passa res! No passa res! (*Observant els calçotets. De nou en off*) Però... Què fa açò ací? Déu meu!

Músic.- (*Davant el moble aparador del fòrum dreta.*)
Quin somni!

Major.- Ací no es pot quedar.

Amo.- (*Mentre comença a posar-se una camisa que ha tret del perxer i sense deixar d'observar des de la finestra la MAJOR.*) Jo... No volia... De veres!

L'AMO seu ara en una cadira a la dreta de l'escena i continua cordant-se la camisa.

Major.- Sí, sí!

Músic.- Hauries de descansar un poc.

Major.- (*Mentre camina nerviosa per davant de la pica del lavabo.*) I de qui seran? No sé... Igual... Ah! Què coses... No sé si... A vore... (*Mirant per la suposada finestra del lavabo. Pujada dalt de la rentadora, tracta d'agafar els calçotets. Tot això, amb molts nervis.*) Calla, calla... Sí... què passa? Pareix que no hi ha ningú... No puc resistir-ho.

BASTED

*** Músic.-** *(Que s'ha desplaçat al moble de l'esquerra i ha tret una ampolla, que manté en la mà. Dubta si beure o no. A la fi la deixa i se'n retira.) No!*

Major.- *(Acaricia els calçotets que manté sobre el pit; després, se'ls amaga a l'interior dela bata.) Bé, bé, bé... Ja en tinc un altre. Millor recollir-ho tot. (Sospira.) Bé, faré el café, (Cantant.) * café, café... la ra la ra ri lo... (Trau un pot del moble del fòrum drete i comprova el seu contingut. De nou en off.) No en queda gens? I a estes hores estarà tot tancat! Si este home fos tan amable... ...*

El MÚSIC ha tornat al lateral esquerra a per la seua botella i beu. L'AMO, mentre, continua vestint-se: es posa una armilla –que agafa també del perxer- i de camí de nou cap a la finestra, arranja curosament les cadires del centre

Major.- *Sí, sí, sí... Ja ho crec que sí... (Per donar-se ànims, va cap al moble de l'esquerra, trau de nou la seua botella, se'n serveix una copa.) És una bona ocasió...*

VII. JUBILAT

(Un minut aproximadament)

L'AMO.

La MAJOR ix per l'esquerra i L'AMO va cap a la finestra frontal i observa l'exterior mentre es fa el nus de la corbata .

Amo.-

Mai no haurien d'haver jubilat al del segon ...
M'Ha saludat?... Anirà al bar de la fàbrica...
Ahí està la meua xiqueta del quart, també hui torna a eixir cap a l'escola amb molta pressa.
Tantes hores davant la finestra... *(Sona el xiulit del tramvia.)* No sé com deixen les xiquetes jugar al sambori, amb els tramvies amunt i avall... *(Va a la taula, s'asseu en una cadira i fulleja el diari apressa i amb expressió*

BASTED

anguniada. Sona una altra vegada el xiulit.)

Avall... Amunt.

VIII. NOTÍCIES I

(Dos minuts i mig aproximadament)

L'AMO.

L'Amo comença ara a llegir el diari (en off sempre). Punteja les diverses frases amb gestos de nerviosisme i desassossec. aturant en diverses ocasions la lectura per restar durant ins instants pensatiu.

Amo.-

Nacional... Local... Ah! Poblat Marítims... Ahir de matinada va ser trobat en un apartament de l'Avinguda de Neptú, el cadàver d'un home amb un ganivet al pit. El cos de la víctima, de gran envergadura, va ser descobert estés al terra de la cuina. Malgrat no haver-se registrat senyals evidents de lluita o violència, per les característiques de la ferida incisopunxant

BASTED

d'uns dotze centímetres de profunditat el forense descarta la possibilitat del suïcidi. Es desconeix de moment l'autor dels fets, així com els possibles mòbils del delictes. Tampoc no hi ha testimonis del crim, i...

Deixa de llegir.

IX. GANIVETS I

(Dos minuts aproximadament)

L'AMO, MAJOR.

Entra la MAJOR i busca alguna cosa a al moble del lateral esquerra. L'AMO s'alça de la taula, va també al moble i buscar simultàniament un objecte (una cinta mètrica). La MAJOR ix per l'esquerra tot seguit. L'AMO va al moble ràdio i posa en marxa el giradiscos. Escena amb música (títol de la cançó: Deares darling).

L'AMO comença llavors una mena de ritual, amb passejades d'esquerra a dreta i de dreta a esquerra, i del fòrum al segon terme, mentre apunyala l'aire amb un ganivet imaginari. Amida tot seguit amb la cinta mètrica el frigorífic com si estigués prenent les mesures d'un cadàver o d'un fèretre. En acabar

BASTED

d'amidar-lo, deixa la cinta sobre la taula, es torca les mans amb un drap que deixa al damunt del frigorífic, va al moble auxiliar del fòrum esquerra i agafa un joc de cinc ganivets de cuina de considerables dimensions.

Seu a la taula i disposa els ganivets curosament, un al costat de l'altre i amb la punta cap a ell. Els acarona per torn, com si es tractassen de tecles d'un instrument musical i al ritme de la peça musical. De sobte es punxa en un dit. Gest de sorpresa. S'aixeca ràpidament i corre a apagar el giradiscos i d'ací al moble auxiliar del fòrum esquerra per estroncar la sang amb paper higiènic. Sent sorolls a l'escala.

Amo.-

Basted? Ah! Basted. Eres tu. (Va cap al moble del fòrum dreta i d'un dels compartiments laterals trau un recipient amb llet.) Encara està la llet calenta. T'he estat esperant tota la nit... (Va cap a la porta del carrer i deixa el recipient enfront. Es disposa a obrir la porta.)Vinga... passa...

X. CAFÉ

(Dos minuts aproximadament)

L'AMO, MAJOR.

En obrir la imaginària porta, quasi topeta amb la MAJOR que anava a trucar amb els artells.

- * **Major.-** *(Es queda molt sorpresa en l'entrada.)* Bon dia!
- * **Amo.-** *(Sorprés també, es lleva les ulleres per observar millor la MAJOR.)* Bon dia.
- * **Major.-** *(Fa un gest vague cap a l'escala.)* Sóc la del primer... Vorà... Se m'ha acabat el café i he pensat que potser vosté podria deixar-me'n un poc.
- * **Amo.-** *(Sense reaccionar.)* Café?

L'AMO va cap al moble aparador del fòrum dreta i es queda immòbil al davant.

BASTED

*** Major.-** Sí.

Major.- *(Ara en off.)* Quines mans més blanques té *(se n'adona del recipient amb llet que hi ha al terra.)* Té un minino No ho sabia.

L'AMO va a la taula i, abstret. torna a llegir el diari i passa les pàgines amb precipitació . La MAJOR el veu.

*** Major.-** Escolte... Si no en té, no passa res... Ja aniré jo a comprar-ne.

*** Amo.-** *(Tornant a la porta amb un ganivet, dels que hi ha al damunt la taula, a la mà. Quan hi és al davant la MAJOR se n'adona i l'amaga darrere el seu cos)* Perdó... Què m'ha dit que volia?

*** Major.-** Café.

*** Amo.-** Espere un moment. *(Va pel café al moble del fòrum dreta, agafa un pot i li l'allarga a la Major, però el gest queda a mig realitzar.)* Ací el té... Vosté... és la senyoreta del primer dreta...

*** Major.-** *(Que ha allargat les mans, sense aconseguir que l'AMO li done el pot i les ha retirades tot seguit.)* Sí, clar. *(Torna a allargar les mans cap al pot.)* El café...

- * **Amo.-** *(Pensatiu i sense acabar d'allargar-li el pot.)*
Com està la seua germana?
- * **Major.-** *(Mateix joc; una mica farta ja.)* Ah! Molt bé.
Gràcies. Molt bé.
- * **Amo.-** *(Mateix joc. Parla atropelladament.)* Està molt
bé... *(Es queda uns segons pensatiu.)* Vosté
també?
- * **Major.-** *(Mateix joc.)* Sí, també.
- * **Amo.-** Me n'alegre... Bé... *(Se n'adona que té encara
el pot de café a les mans i li l'allarga.)* Ací el té.
- * **Major.-** *(Agafa per fi el pot.)* Tornaré a dur-li el café... I
a pagar-li el rebut del mes passat.
- * **Amo.-** No hi ha pressa.
- * **Major.-** Adéu.

La MAJOR ix per la dreta.

- * **Amo.-** *(Tanca la porta.)* Adéu.
- Amo.-** *(Mentre coemença a ajustar-se la corbata en el
coll de la camisa,)* Feia temps que no la veia
tan a prop...

XI. NOTÍCIES II

(Un minut aproximadament)

L'AMO, MÚSIC

Entra per la dreta el MÚSIC, sempre de pijama, du una botella en la mà. Va cap al ventilador i el torna a engegar; es queda palplantat al davant seu. L'AMO ha tornat a seure en la taula i comença de nou a llegir-lo.

Amo.-

A vore... Es desconeix de moment l'autor dels fets, així com els possibles mòbils del delictes. Tampoc no hi ha testimonis del crim... Ah, ací: No obstant això, la policia investiga probables motius polítics. *(Com reflexionant.)* És estrany, mai no ho haguera pensat.

Deixa de llegir.

XII. GANIVETS II

(Un minut aproximadament)

L'AMO, MÚSIC

L'AMO s'alça de la cadira i posa la mateixa música de l'escena IX. Torna a la taula on encara són els ganivets. El MÚSIC que s'havia segut a una cadira, sempre al davant del ventilador, esternuda i s'aixeca en el moment que l'AMO seu en la mateixa cadira. Aquest continua el joc amb els ganivets, que toca com si foren una mena de teclat, com si estigués en una mena d'estat de trànsit. El MÚSIC, sense deixa de esternudar, ix de l'escena per la dreta amb una altra botella, aquesta mig plena.

De sobte, l'AMO interromp la seua "interpretació", agafa la cinta mètrica i amida un dels ganivets. L'examina amb cura. S'alça, va cap a la cuina, encén

BASTED

el gas i passa la fulla del ganivet diverses voltes per la flama. Després, l'agita diversos cops cap avall i, amb ell en la mà, va quasi corrents a aturar el giradiscos.

XIII. PREFINESTRA

(Dos minuts aproximadament)

L'AMO, MAJOR.

L'AMO, tot brandant el ganivet va cap al centre. En aquest moment entra pel fòrum la MAJOR amb el pot de café i va cap a la dreta, de forma que ella va al davant i al darrerre va l'AMO empunyant el punyal de forma teòricament amenaçadora.

Major.-

*(Mentre camina, mira el terra.) Què bruta està l'escala... Sí... Aquesta setmana ens toca a nosaltres... (Mira per la finestra de la dreta; va cap al moble del fòrum dreta i trau una cafetera. S'acosta a la cuina.) Bé. (Cantusseja.) * Café, café... (Obri el pot i n'olora el contingut. De nou en off.) Quina olor!*

BASTED

Mentre la MAJOR prepara el café, l'AMO ha tornat al centre de l'escena (però en segon terme) i apunyala en diverses ocasions l'aire amb fúria. Tot seguit, com si se'n recordés, comença a recórrer l'espai, tot buscant per diversos racons.

Amo.-

(Mentre busca.) Basted? Basted? Basted?... Ah, Basted! (Va cap al recipient que continua enfront de la porta i examina el seu contingut.) És estrany, encara no ha vingut a prendre la seua llet calenta. Ara ja s'ha gelat.

Agafa el recipient i el torna al seu lloc. La MAJOR, davant el moble auxiliar del segon terme esquerra, trau els calçotets, els contempla, els acaricia.

Ja s'ha gelat. Basted! Per què li diré Basted?... Eh! Qui és? Ah! Eres tu... (L'AMO veu ara el joc de la MAJOR amb els calçotets.) Què fas amb això? Són del músic. No els toques. Deixa'ls, deixa'ls, deixa'ls.

XIV. FINESTRA

(Tres minuts aproximadament)

L'AMO, MAJOR.

Escena amb música (títol de la cançó: Heywood's Bounce). L'AMO posa el giradiscos en funcionament, sense deixar mai de mirar per la finestra frontal. Va al moble auxiliar del fòrum esquerre, d'on afaga un ganivet i una cinta d'esmolar. Molt concentrat es posa a esmolar-lo seguint d'alguna forma el ritme de la música. La MAJOR, mentre, es pentina els cabells al centre de l'escena; agafa un bolic de cabells i, després de mirar cap a l'exterior, els llença per la finestra frontal.

Tots dos continuen fent les seues respectives accions i mirant de temps en temps per la finestra frontal. En un moment concret, els seus esguards

coincideixen; espantats, reculen unes passes. S'inicia, llavors, un joc d'anades i tornades de tots dos a les diferents finestres, Cadascú busca l'altre i en veure'l, torna a amagar-se precipitadament. Sempre, no ho oblidem, amb un ritme marcat per la música.

Al tercer colp que això s'esdevé, en lloc de fugir se saluden, amb timidesa primer i a continuació amb alegria i creixent desimboltura. Inicien així una conversa amb gestos i saluts (amb les mans; amb la corbata ell en una ocasió; amb una drap de cuina ella, en una altra) cada cop més ràpida. La MAJORriu. Són uns moments en què queda molt palesa l'atracció mútua.

La MAJOR aplaudeix ara l'exhibició de gestos i moviments de l'AMO que sembla completament desinhibit.

Aquest joc acaba quan tots dos coincideixen davant la finestra frontal. L'AMO, llavors, retrocedeix i deté el giradiscos.

XV. PREDESDEJUNI

(Dos minuts i mig aproximadament)

L'AMO, MAJOR, MÚSIC

Sense interrupció.

Amo.- *(Des del fons de l'escena, on ha anat a parar.)*
La llet em sentà mal...

La MAJOR es precipita cap a la cuina per apagar el fogaril. L'AMO va a la taula. Simultàniament el MÚSIC entra per la dreta, va cap al moble del lateral esquerre i d'un dels compartiments superiors trau la seua ampolla i un got.

Major.- El café!

Amo.- La meua tensió arterial ha augmentat sensiblement.

BASTED

Major.- *(Mirant per la finestra de la dreta.)* Que s'haurà amagat?

La MAJOR va cap a la taula, al temps que l'AMO es desplaça de nou cap al finestral frontal.

Amo.- Tantes hores davant la finestra. *(Des de la finestra veu ara el MÚSIC que beu un got de licor.)* Eh! Qui és? Eres tu! Addicte als licors i als cacaus. *(El MÚSIC fa un brindis a l'AMO.)* A quin sant ve una altra copa ara? No n'has tingut prou? *(El MÚSIC fa ara un gest de dolor i es recolza com pot al moble del lateral esquerre.)* El que tota eixa gent demana és excessiu...

Major.- *(Agafant els calçotets i examinant-los)* Seran seus? *(Amb la mà obre la bragueta.)* Un moment, este té la coseta eixa per on... I després traure el...

La MAJOR aparta amb por els calçotets de la seua vista i torna cap a la cuina. El MÚSIC, mentre, ha tornat a seure a la tassa del wàter.

Amo.- *(Se sent un xiulit.)* No sé com les xiquetes no tenen por... *(Un nou xiulit.)* Fora, fora... *(Fa gestos amb les mans per rebujar un perill)*

invisible.) El tramvia, fora, fora, fora! No està la xiqueta!

Major.- *(Puja ara al moble auxiliar del lateral dreta per guaitar millor des de la finestra dreta.)* Han d'haver caigut des d'allà!

Amo.- No hi ha ningú!

Entra la JOVENETA i engega la ràdio.

Major.- Segur que són d'ell!

XVI. DESDEJUNI

(Quatre minuts aproximadament)

L'AMO, MAJOR, MÚSICA, JOVENETA.

Escena amb música (títol de la cançó: Lover man).

La JOVENETA i la MAJOR comencen a parar taula. El MÚSIC s'aixeca de la tassa, es torça el cul i es puja els pantalons, va cap al lavabo i es creua amb L'AMO, que era al lavabo, on es rentava la cara; l'AMO, agafa el tamboret i va cap al lateral dret, en primer terme, on es posarà els mitjons (que les mans de les dues germanes s'han llançat, un a un, des del moble de l'esquerra, i que després han llançat a l'AMO també de un a un) i sabates.

Hi ha una picabaralla constant entre les dos germanes, perquè la JOVENETA agafa sucre de la

suçrera, beu llet directament de l'ampolla, etc., tot això mentre paren taula. El MÚSIC es posa a desdejunar també: seu a la taula i se serveix café de la cafetera (no oblidem mai que es troba en un altre pis).

Enmig del desdejuni, la JOVENETA descobreix que la MAJOR du els calçotets dins la bata. Li'ls agafa i es burla. La MAJOR, indignada, li'ls arreballa d'una revolada. En fer-ho aboca café sobre la taula i es crema. Gest de dolor. Nerviosa, la MAJOR va cap a la dreta, agafa un drap de cuina i comença a eixugar la taula. El MÚSIC s'alça i engega el ventilador.

La baralla entre totes dues germanes continua: a un colp de la MAJOR, la JOVENETA respon anant al frigorífic, agafant un pot de mermelada i menjant-ne amb els dits; després, s'eixuga els llavis amb el calçotet i el deixa damunt la taula, moment que aprofita el MÚSIC per agafar-lo i fer el mateix. La MAJOR, molt ofesa, s'aixeca de la taula i se'n va.

Ara és la JOVENETA qui s'interessa pels calçotets. Els examina amb atenció, amb ells en la mà va corrents cap a la finestra de l'esquerra i mira l'exterior. Torna cap a la dreta i observa de nou amb

BASTED

*molt d'interès la prenda. Mentre, el MÚSIC balla al
so de la música i l'AMO ha acabat de cordar-se les
sabates.*

XVII. SOPAR

(Quatre minuts aproximadament)

L'AMO, MAJOR.

Torna la MAJOR amb una cistella de roba i va cap a la rentadora. El MÚSIC apaga el ventilador. La JOVENETA retira els estris del desdejuni i l'AMO torna a la finestra frontal.

Amo.- *(Mirant l'exterior.)* Crec... que li he agradat.
Però no com els altres!

Major.- Ni em respecten, ni res!

Amo.- *(Seu a la taula i comença a jugar de nou amb ganivets.)* Si jo treballara a la fàbrica... Eixa dona el que vol és un home amb les mans brutes i que bega vi.

Major.- Eres tan bova.

BASTED

Amo.- Eixa dona... Quin soroll faran de prop les màquines?

Major.- *(Agafant de nou els calçotets i mirant-los amb desencís.)* Amb la il·lusió que m'havien fet...

Amo.- *(S'alça i, amb el ganivet en la mà va cap al giradiscos.)* Una nit la conqueriré.

Major.- *(Posant-se els calçotets.)* Jo també... puc agradar.

L'AMO posa música i comença un doble sopar amb un convidat imaginari. Escena amb música (títol de la canço: I lover waterfront).

L'AMO va al perxer i es posa la jaqueta; fa servir el ganivet com a espill per pentinar-se; en acaba, se'l guarda en una butxaca interior de la jaqueta. Mentre, la MAJOR, amb al combinació per dins els calçotets, agafa una paella, seu damunt la taula, llança un bes cap a on es troba l'AMO i fa servir la paella com una mena de banjo; tot seguit es puja dalt la tassa del wàter i torna a tocar el seu suposat banjo.

Al ritme de la música, comença un joc seductor i sincronitzat de tots dos: posen gots damunt la taula,

trauen l'ampolla de llet del frigorífic, seuen en costats oposats de la taula: L'AMO serveix llet i la beuen com si fóra xampany, però els moviments de servir-ne ell i de beure-la ella no es troben sincronitzats. Les mans es busquen i es fugen per damunt la taula també.

La MAJOR s'aixeca ara, llença un bes a l'AMO i va cap a l'esquerra, on es lleva els calçotets i els llança. L'AMO els empoma i es torca els llavis amb ell.

Ara la MAJOR es repenja, trasbalsada, al frigorífic on rep els calçotets que l'AMO ha llançat al seu torn. Aquest trau ara el ganivet d'ela butxaca i apunyala un cop més el buit.

Tornen tots dos a la taula, una mica més assossegats, i cadascú seu en el lloc on abans es trobava l'altre. Es reinicia el joc de seducció amb les mans: es busquen per la taula i després, amb un gest ràpid, les retiren el més lluny possible. A continuació, l'AMO es pentina amb el ganivet i la MAJOR es pinta els llavis amb un pintallavis. Quan acaba, la MAJOR avança el cos per damunt la taula i llança un nou bes a l'AMO. Aquest, s'aixeca d'un bot i retrocedeix. Va cap al giradiscos.

BASTED

Amo.- *(Lleva la música.)* Què ha fallat?

Major.- Eh! S'ha acabat?

Amo.- *(Recollint la taula.)* Haurà descobert que solament prenc llet.

Major.- *(Agafa els calçotets, que s'havien quedat damunt una cadira.)* Just quan estava a punt de tornar-me el bes!...

Amo.- *(Va al frigorífic i trau una poma.)* Si m'haguera segut a l'altre costat...

L'AMO trau el ganivet i va a apunyalat l'aire però es queda immòbil, la MAJOR va cap a la cambra de bany i s'atura a uns centímetres del punyal enlairat.

Major.- Quina música més bonica! M'he tacat la combinació.

Amo.- *(Ix de la seua immobilitat i tanca la nevera.)* En el moment més important he fet el de sempre.

La MAJOR deixa els calçotets al costat de la rentadora, es torna a posar la bata i s'observa a l'espill.

Major.- *(Pel color dels seus llavis.)* Seria millor un color més suau. El roig és massa fort.

Amo.- Crec que la música no era l'adequada.

Major.- Hui s'ha apropiat massa. M'ha desconcertat.

XVIII. BERBERETXOS

(Tres minuts aproximadament)

L'AMO, MÚSIC, JOVENETA, MAJOR

Escena amb música (títol de la canço: Love me or love me). Com sempre, totes les accions es fan al ritme de la música en qüestió.

Entra la JOVENETA per l'esquerra, vesteix ara un vestit blanc amb xicotets detalls de color roig i cinturó del mateix color. Du en una mà un plat. Posa la ràdio i balla per l'esquerra de l'escenari fins a dur el plat cap al lavabo.

El MÚSIC ha entrat per la dreta. Es tapa la boca amb un mocador i corre cap al lavabo i d'ací cap al poal que prèviament l'AMO (després de tornar a deixar la jaqueta al perxer) havia plaçat des del

segon terme del lateral dret al primer terme, entre el perxer i la cuina. El MÚSIC hi bossa, l'AMO que era al costat del poal, retrocedeix fastigejat. Quan el MÚSIC retira el cap del poal, l'AMO hi torna; aquests moviments perfectament sincronitzats tenen lloc en dues ocasions.

La MAJOR, que era seguda a la tassa del wàter, s'hi aixeca, agafa la cistella de roba que hi ha al davant de la rentadora i va traient la roba i espolsant-la abans de ficar-la dintre. La JOVENETA, mentre i sense deixar de ballar, s'ha repenjat a la renvera i d'allí s'acosta al lavabo; es mira a l'espill imaginari, es treu una sabata, examina la sola i, en acabar, comença la neteja del lavabo.

L'AMO amb el potet de llet va de la dreta al centre de la escena i hi torna.

Ara és el MÚSIC qui, amb una tassa de café i la cafetera seu a la tassa del wàter.

L'AMO trau una poma del frigorífic, la refrega en la seua armilla i, sempre sempre al ritme de la música, va cap a la taula, s'asseu, agafa un ganivet i es disposa a llevar-li la pell.

BASTED

La JOVENETA ha rentat també el plat que era a la pica del lavabo i, tot ballant, el deixa al moble auxiliar del lateral esquerre.

El MÚSIC s'aixeca de la tassa del wàter, va cap al mateix moble i desa els objectes que du a la mà. Té ara un nou espasme, va cap al frigorífic i en treu una nova poma, agafa un ganivet del moble auxiliar del fòrum esquerra i seu a la taula també-

La MAJOR que ha agafat del moble del fòrum dreta una ampolla de lleixiu, se la posa entre les cames per fer força i llevar-li el tap, i després aboca un bon raig dins la rentadora.

La JOVENETA ha acabat de rentar el lavabo i llença el drap que ha fet servir al moble del lateral esquerre,

AMO i MÚSIC, amb les seues respectives pomes a la taula. El MÚSIC nota una olor sospitosa, olora la taula i l'AMO, s'hi aixeca i va per tot el fòrum esquerra de l'escenari olorant i buscant.

La JOVENETA ha agafat un motle amb pastís i el deixa damunt la taula, cobert per una tovallola. L'AMO en aquest precís moment s'alça i llença la pell de la poma al poal de la dreta. Torna a seure.

Sembla sentir alguna cosa estranya i s'alça tens amb el ganivet en la mà.

La JOVENETA que havia posat el pastís al forn, torna cap a la esquerra i es deté enfront del MÚSIC. Tot seguir obri la nevera i comença a menjar berberetxos d'un pot que hi ha i amb el ganivet del MÚSIC, que havia deixat al damunt del frigorífic.

El MÚSIC continua olorant pertot arreu: va cap a la cuina i comprova si fa pudor a gas.

Mentre té lloc aquesta recerca del MÚSIC, els altres tres personatges es llancen els uns als altres la tovallola i la fan servir per a les seues respectives accions (la poma, l'AMO; la bugada, la MAJOR; els berberetxos la JOVENETA).

Aquesta escena d'intercanvi dóna pas a l'escena dels colps: el MÚSIC tanca amb força i soroll el forn i el poal del fem. La MAJOR dóna colps a la tapadora de la rentadora i l'obre i tanca amb força. La JOVENETA colpeja el motle de fer bescuits i l'AMO, la taula amb el ganivet.

Després d'una sèrie de colps. la MAJOR ix per l'esquerra. La JOVENETA, ballant, diposita el pastís en el forn, el MÚSIC trasllada el poal de la dreta cap

BASTED

*a l'esquerra i torna a seure en la tassa del wàter. A
l'AMO se li cau la poma a terra, per on rodola cap a
la dreta, la recull.*

La JOVENETA apaga la ràdio.

XIX. PREPOLLASTRE

(Dos minuts i mig aproximadament)

L'AMO, JOVENETA, MÚSIC, MAJOR.

*Sense interrupció. El MÚSIC a la tassa del wàter;
l'AMO agrana el lloc on havia caigut la poma.*

Joveneta.- Quina fam tinc,

** (Cap a l'interior) Nora!*

Major.- *(Des de fora.)* I ara, què vol?

*** Joveneta.-** Nora... Què farem de dinar?

*** Major.-** *(Igual.)* Jo què sé.

*** Joveneta.-** Arròs?

*** Major.-** No, pollastre.

Joveneta.- No contestes, no.

BASTED

* *(Va cap al frigorífic i trau una cassola.)*

Aquesta cassola? Pollastre no, eh?

Mentre, el MÚSIC s'ha alçat de la tassa del wàter i amb els pantalons en els turmells va cap al moble del lateral esquerra, d'on agafa el diari. L'AMO resta un segons dempeus al costat de la taula amb el recollidor en la mà,

Quin fàstic!

* *(Entra la MAJOR que s'ha posat un vestit amb un estampat de flors en tons freds.) Fem el dinar?*

* **Major.-** *(Tancant el frigorífic.)* Sí, ara vaig. *(Per a ella.)*
Tu te'ls menges!

Músic.- Llegiré a vore si aixina ix...

El MÚSIC torna a la tassa del wàter, on seu altre colp i comença a llegir el diari.

Amo.- Si treballara a la fàbrica... *(Va a abocar el contingut del recollidor en el poal que hi al moble auxiliar del fòrum esquerre; nerviós.)* La meua pressió arterial ha augmentat sensiblement.

*** Major.-** *(A la JOVENETA que ha obert el frigorífic i ha tret ara un pot de melmelada.)* Sempre menjant... Acabaràs fent cara de confitura.

*** Joveneta.-** *(Mirant-la desafiant.)* Què dius? I tu, què?

Amo.- *(Mirant-se les mans.)* Però quines mans més blanques...

L'AMO va ara cap a la taula, on seu altra volta, Simultàniament, la JOVENETA seu a la taula i continua atacant el pot.

*** Músic.-** Es desconeix l'autoria dels fets...
(Pausa. reflexiu.) Segur que el que va matar la dona...

Major.- *(Mentre es posa un davantal, al costat de la cuina.)* Quines mans més blanques té... Deu ser molt delicat.

Músic.- *(A la tassa del wàter; fent força.)* Sí que sóc delicat jo, * me cague en... dena. Va! Me cague en l'hòstia!

BASTED

XX. POLLASTRE

(Dos minuts aproximadament)

L'AMOR, MAJOR, MÚSIC, JOVENETA.

*La MAJOR comença a tallar el pollastre sobre el
moble del fòrum dreta. La JOVENETA se n'adona.*

- * **Joveneta.-** *(Esglaiada, s'acosta a on és la seua germana.)*
Nora... Què fas?
- * **Major.-** *(Sense deixar de tallar amb una destrat.)* Has
dit alguna cosa?

*La JOVENETA, aterrida, es repenja en el
frigorífic, amb el pot sempre a la mà, i acusa cada
colp que dóna la seua germana.*

- * **Joveneta.-** No.

*** Músic.-** *(S'alça de la tassa i vap al lateral esquerre on roman durant una estona.)* Quina merda!

*** Major.-** Pren.

La MAJOR li dóna un ganivet a la JOVENETA, que l'agafa amb por i oix. La MAJOR trasllada els seus estris a la taula. Seuen a la taula. La MAJOR continua tallant, mentre la JOVENETA l'observa amb repugnància. L'AMO, segut a la taula, amb els ulls tancats i com somiant, allarga una mà i acaricia alguns dels trossos de pollastre que talla la MAJOR.

XXI. PREPOR

(Dos minuts aproximadament)

L'AMOR, MAJOR, MÚSIC, JOVENETA.

Sense interrupció es desenrotlla ara un joc de precisió al voltant de la taula: l'AMO, amb els ulls tancats, avança la mà per mig dels trossos de pollastre, tot acaronent-los. La MAJOR continua donat-los cops de destal, amb ràbia. La JOVENETA, sense poder reprimir l'expressió de oix, avança el seu ganivet cap als trossos de pollastre i tracta de tallar-los. La MAJOR, a més, li posa a les mans trossos de pollastre perquè acabe de tallar-los, cosa que li augmenta l'oix i el nerviosisme. En tot aquest joc, sembla gairebé impossible que la mà de l'AMO no patesca cap colp o punxada.

El joc s'acaba quan la JOVENETA se n'adona que té sang de pollastre a les mans i s'aixeca, fastiguejada. La MAJOR dóna un darrer colp de destrat amb totes les seues forces.

Major.- Quanta fam havies d'haver passat.

El MÚSIC, sense moure's del costat del moble del lateral esquerre, hi trau la seua ampolla i la contempla amb delectació.

Músic.- Aquesta doneta és una temptació perillosa.

*** Major.-** *(S'alça de la taula, va cap a la cuina i es fixa en el forn.) El pastís!*

Amo.- *(S'alça també de la taula, amb expressió angustiada, esguarda les seues mans amb por i es torca la suor del front amb el seu mocador.) Treballant en eixes màquines...*

Simultàniament, la JOVENETA va cap a la cuina, on la MAJOR ha començat a abocar el pollastre en un perol que ha posat al foc.

*** Joveneta.-** *(Trau el pastís del forn, el mira i torna a ficar-lo dins.) Encara li falta.*

BASTED

L'AMO va cap al giradiscos i l'enrega. Es torca de nou la suor amb el mocador.

Major.- *(Sense deixar de preparar el pollastre.)* He de tornar a pujar-li el café.

XXII. LA POR

(Dos minuts i mig aproximadament)

L'AMO, JOVENETA, MÚSIC, MAJOR.

Escena amb música (títol de la cançó: Yesterdays).

Sense interrupció, la MAJOR continua davant la cassola, però mira per la finestra de la dreta. S'eixuga la cara amb un drap.

La JOVENETA agafa un recipient i un ratllador i seu a la taula, on comença a ratllar una ceba. El MÚSIC seu també a la taula i diposita sobre ella la seua botella.

L'AMO es posa a ballar amb el mocador en la mà. Igual l'empra com si fóra la seua parella de ball (deixant-lo penjar agafat d'una punta) com es torca

la suor amb ell. Un moviment brusc de la JOVENETA fa trontollar la taula i la botella, que el MÚSIC agafa amb rapidesa; aquest s'alça i va cap a l'esquerra.

De sobte, el ratllador que la JOVENETA estava netejant en el poal de la dreta, ix disparat cap a l'esquerra i ve a caure en el poal que el MÚSIC acaba d'alçar del terra, a la part esquerra de l'escenari. Repenjan-se en els mobles del fons, la JOVENETA torna a obrir el frigorífic i a menjar coses que trau del seu interior. En tancar la porta del frigorífic, un got que hi havia al damunt d'aquest cau, i el MÚSIC l'empoma. Com que sempre té l'ampolla a la mà, l'aprofita per servir-se'n beguda.

L'AMO seu ara en una cadira sense deixar de dur el ritme amb tot el seu cos, però no pas d'una forma molt eixerida sinó més aviat maldestra.

La MAJOR continua cuinant el pollastre.

Ara la JOVENETA se n'adona que se li està cremant el pastís, va corrents cap al forn, l'obri i trau la safata del forn. Es crema en la mà i deixa caure la safata i el motle amb el pastís.

El MÚSIC, com un sonàmbul, va d'esquerra a dreta pel fons de l'escenari, mentre beu gots de licor. En arribar a l'altura de la JOVENETA, que es dol de la seua mà cremada, s'atura de sobte.

La MAJOR tanca el forn que s'havia quedat obert, passa entre el MÚSIC i la JOVENETA per agafar una tovallola que li allarga a aquesta darrera. L'AMO s'ha aixecat i torna a ballar en primer terme.

La MAJOR ix per l'esquerra i la JOVENETA recull la safata i la fica al forn. Motlle i pastís van a aparar al poal de la dreta. Tot seguit, agafa el recipient amb la ceba tallada, però com ho fa amb la mà ferida fa un gest i un crit de dolor.

El MÚSIC torna llavors de la dreta cap a l'esquerra. Se'l veu molt entonat i riu content no sabem de què. Creua de nou l'escena en sentit contrari i ix per la dreta, sense deixar de riure i llançant a terra un raig de licor per darrere la seua esquena.

LA JOVENETA ix ara per l'esquerra amb el poal de fem en la mà.

*** Joveneta.-** Nora!

BASTED

*S'acaba la cançó. L'AMO s'acosta al giradiscos i
contempla com el disc gira fins detenir-se.*

XXIII. GRAMÒFON

(Cinc minuts aproximadament)

L'AMOR, MAJOR, JOVENETA, MÚSIC

Només detenir-se el disc, truquen a la porta.

Amo.- *(En sentir la trucada, alça, vivaç. el cap.) Eh? Basted? (Va ràpid cap al moble del fòrum dret i trau el recipient amb lletl, comprova amb la mà la seua temperatura.) Per fi! Què has estat fent tota la nit? (Deixa el potet de llet al costat de la porta.) No m'agrada que arribes a estes hores. (Tot obrint la porta.) Passa.*

*** Major.-** *(Es queda aturada quan anava a tornar a trucar de nou, però es refà immediatament.) Bon dia. (Allargant-li el pot de café que du en una mà.) Vinc a tornar-li el pot...*

BASTED

* **Amo.-** *(Es queda molt sorprés i li besa la mà, i el pot, precipitadament..)* Bon dia.

* **Major.-** ...De café.

* **Amo.-** *(Li'l pren.)* Gràcies.

* **Major.-** I a pagar-li el lloguer del mes passat.

* **Amo.-** No hi ha pressa.

* **Major.-** *(Donant-li els diners.)* No, no, prenga.

* **Amo.-** Ara li done el rebut.

L'AMO va cap al moble del lateral esquerra, trau un talonari de rebuts i comença a escriure.

* **Major.-** Bé... Sap? Posa vosté una música molt bonica.

* **Amo.-** *(Acostant-se-li amb precipitació.)* A vosté també li agrada la música?

* **Major.-** Sí... Com de vegades se sent...

* **Amo.-** *(Quasi se li tira al damunt.)* Se sent? No ho sabia.

* **Major.-** *(Retrocedint apressadament per mantenir la distància.)* No, si no em molesta.

* **Joveneta.-** *(Des de fora d'escena.)* Nora!

L'AMO es conté i torna al moble per continuar fent el rebut. En el seu camí es creua amb la JOVENETA que entra per l'esquerra amb la mà que s'ha cremat embenada.

*** Joveneta.-** Nora!

*** Amo.-** *(Des del moble.)* Vol sentir-ne un poquet?

*** Major.-** *(Mentre s'avança cap al centre, cap a la finestra frontal.)* M'agradaria tant...

*** Joveneta.-** Nora!

Amo.- *(Va al giradiscos i el posa en marxa..)* Crec que esta és molt bonica!

*** Major.-** Sí?

La MAJOR veu des de la finestra com la JOVENETA la busca pel pis i li fa senyals que la deixi en pau. La JOVENETA, capcota se'n va de nou per l'esquerra.

Comença la música, La MAJOR comença a ballar, els peus palplantats en terra, amb gestos i moviments més aviat espasmòdics.. L'AMO la veu, se li acostava i comença a ballar igual que ella. Ella el veu. S'atura avergonyida.

BASTED

* Què tonta sóc!

La MAJOR retrocedeix a pressa cap a la porta, però l'AMO la deté, la torna al centre amb brusquedat i li agafa les mans.

* **Amo.-** *(Convidant-la a ballar.)* No, no, vinga, vinga!

Ballen de la mateixa forma que abans. L'AMO acostava cada colp més el seu cap cap al pit d'ella. Llavors, la MAJOR fa un esforç i se separa d'una revolada, L'AMO lleva la música, però és ara el MÚSIC, que ha entrat per l'esquerra tocant un saxo, qui continua la melodia

* **Major.-** *(Nerviosa.)* Crec que m'he marejat un poc.

* **Amo.-** Sí, jo també.

* **Major.-** Ja se sent millor?

* **Amo.-** Sí, simplement no he passat molt bona nit.

* **Major.-** Clar, amb estes músiques ja se sap!

* **Amo.-** *(anat al moble, a fagant el rebut i allargant-li'l.)*
Bé, ací té el rebut.

* **Major.-** *(L'agafa.)* Ah, moltes gràcies. I agraïda pel café. Adéu.

*La MAJOR ix. L'AMO agafa el pot de llet i l'olora,
trist. El MÚSIC ha deixat de tocar.*

XXIV. PLATJA

(Dos minuts aproximadament.)

L'AMO, MÚSIC.

Sense interrupció, l'AMO deixa el pot de llet en la taula, agafa un ganivet. Sona el xiulit d'un tramvia. L'AMO s'acosta la finestra frontal, mentre el MÚSIC es mou pel fórum, anant d'un moble a un altre.

Amo.- *(A la finestra frontal. Se sent un xiulit.)* Altra vegada el tramvia. *(Nou xiulit.)* Va ple de gent amb vestits de bany. Quan era xiquet jo també vaig anar a la platja.

Podria tornar! Sí, eixiré. Hui eixiré a la platja...

(Va al perxer i es posa la jaqueta i el barret.)

Com aniré? No, en tramvia no. Aniré en taxi.

(para sempre sense moure's de davant la

finestra.) T axi! Taxi! És el mateix. Hui fa un bon

dia. Aniré passejant.

On està la platja?

A vore... L'estació... El mercat... La carretera...

M'ofegue.

No la trobe!

Al nord? Al sudoest? Al sudest tampoc!

Quina ciutat és esta? Ho sabrà el taxista.

Taxi! Taxi!

Se n'ha anat.

I jo, on visc?

Basted, Basted?

L'AMO es desploma al peu de la finestra,

Fosc.

XXV. ÒPERA

(Dos minuts i mig aproximadament.)

L'AMO, JOVENETA, MÚSIC, MAJOR

Escena amb música (títol de la cançó: So little time).

Escena onírica de l'AMO amb els altres personatges. Amb una il·luminació amb efectes de penombra, el MÚSIC, al fons de l'escena, al costat del frigorífic, acompanya la música amb el seu saxo.

La MAJOR i l'AMO ballen una mena de minué l'un al costat de l'altre al davant de la taula. Darrere d'aquesta la JOVENETA balla també i fa els mateixos passos que la seua germana, que es troba just al davant seu. Totes dues porten els ulls tapats amb antifassos negres.

La música arriba a un sol de saxo molt lent. Les germanes es queden immòbils, el cap cap arrere i els braços penjant flàccids paral·lels als cos. L'AMO s'acosta a la MAJOR i repassa el fil del seu ganivet pel coll de la dona. Després es retira unes passes.

Les germanes tornen a ballar. L'AMO s'acosta de nou a la MAJOR i olora la seua aixella, després cap a la JOVENETA i fa el mateix. Tot seguit va cap al MÚSIC i li lleva el saxo de les mans. S'atura la música, però elles continuen ballant mentre taral·legen la melodia.

El MÚSIC va altre cop a la tassa del wàter, l'AMO li abaixa els pantalons, s'asseu i es posa a tocar un saxo imaginari. L'AMO el fa parar i li posa el rotllo del paper higiènic entre les mans. El MÚSIC sembla quedar sense esme: el rotllo roda per terra i el seu cos es venç cap al frigorífic, en què es repenja.

Torna a sentir-se la música. L'AMO agafa de nou el ganivet i amb ell a la mà s'acosta a la finestra frontal.

XXVI. ASSASSINAT

(Un minut aproximadament.)

L'AMO, MÚSIC, MAJOR, JOVENETA

Sense interrupció i amb la mateixa il·luminació de l'escena anterior. L'AMO, dempeus davant el finestral es posa el ganivet a l'aixella i es toca el front per comprovar si té febre. Les dues germanes continuen ballant

Amo.-

Hui he despertat com sempre.

(Es tomba en terra, amb el ganivet en l'aixella. El text es diu en off mentre l'AMO el repeteix sense que se'l pugui sentir.) Però amb un ganivet al pit. Ignore qui ha estat i també els possibles mòbils del delicte.

Estic ací, estés, i pesa vertical el fred.

He estat assassinat.

Descarte la possibilitat del suïcidi.

La notícia es divulga amb relativa cautela. El doctor estigué brillant, però l'interrogatori ha estat confús; el fet no té testimonis.

Per la meua part, no tinc res a declarar. Es busca a l'assassí. No obstant això, potser no hi ha assassiní; encara que així s'embolique el final de la trama.

Fosc.

Senzillament, repose ací, amb un ganivet. No hi ha proves contra ningú.

Torna la llum (ara amb intensitat normal) i veiem que el MÚSIC està acabant de torcar-se amb el paper i que les germanes ballen ara agafades.

Ningú no ha consumat el meu homicidi.

XXVII. FINAL

(Quatre minuts aproximadament.)

L'AMO, MÚSIC, MAJOR, JOVENETA.

Sense interrupció, la MAJOR xafa la JOVENETA que se seapara d'una revolada i amb un crit. En retrocedir, aboca el pot de llet que hi sobre la taula, i el contingut del qual s'escampa per terra. La JOVENETA apaga la ràdio. Durant tota l'escena, les veus en off de tots els personatges, llevats de l'AMO, se senten en un volum baix i deixant moltes frases sense acabar.

Joveneta.- On estarà?

Major.- Què tonta sóc, mai no tornaré a fer bugada...

Amo.- *(Tot aixecant-se pesadament de terra.)* Això ha anat més lluny d'un simple mareig...

Recull el ganivet de terra.

Músic.- Tot es fa vell... El wàter... La cuina... la rentadora...

Major.- *(Quan és a punt d'eixir pel lateral esquerra amb una cistella de roba, es deté.)* les claus del terrat? On les hauré posat?

La JOVENETA va ràpida al moble del lateral esquerra, les trau i li les dóna. MAJOR ix per l'esquerra.

Amo.- *(recolzant-se en la taula.)* La culpa la té l'insomni, Necessite sol.

Joveneta.- No pense acostar-me a la cuina mai més.

L'AMO agafa el pot de llet, se n'adona que és buit, va cap a la nevera i l'obri.

Amo.- Hauria de tornar a la platja, on estiuejava amb la mamà.

Músic.- *(Entra per la dreta al que se suposa que és al terrat. S'ha posat un batí i du un parell de calçotets en les mans.)* La sort que tens de no tindre visites.

Entra ara la MAJOR al terrat, per l'esquerra.

BASTED

Major.- Després netejaré l'escala... Està tan bruta...

La MAJOR penja una corda a mode d'estenedor i estén els llençols.

*** Major.-** *(Parlant des de la zona frontal cap a baix.)*
Ana, estic dalt. Puja'm les agulles d'estendre!

Joveneta.- Què bé...! Amb el sol que farà al terrat.

La JOVENETA ix per l'esquerra.

Amo.- *(Va al giradiscos i l'engega.)* Esta polca li agradava molt... O era al papà?

Se sent un altre tema (títol de la cançó: Young at hear).

Músic.- Ací es com viure dins una caixeta de música.

Entra la JOVENETA al terrat per l'esquerra. La MAJOR i el MÚSIC es destorben: la segona tracta d'estendre llençols i topa amb el MÚSIC que tracta de penjar els seus calçotets on no hi ha llençols estesos.

Joveneta.- Ah! Quin solet més bo!

Músic.- *(Mirant la JOVENETA, amb intenció.)* Aquesta doneta és una temptació perillosa.

Se li cau un calçotet al carrer. L'AMO que era de nou abocat al finestral frontal, amb el poal del fem a la mà, l'empoma i li'l llença cap a dalt perquè l'agafe el MÚSIC.

La MAJOR ha alçat la corda amb un pal perquè els llençols no toquen terra. Mentre, el MÚSIC malda per penjar els seus calçotets sense deixar d'observar la JOVENETA que va d'un costat a l'altre per la terressa. L'AMO ha agafat una cadira i l'ha plaçada enfront de la finestra.

Amo.- De no ser pels inquilins, pujaria dalt... Potser allí estiga Basted.

La JOVENETA escorre ara una peça de roba, li cau aigua a l'AMO, que s'alça mentre s'eixuga les ulleres. Se sent un gat. L'AMO torna cap a la finestra i mira cap a dalt.

Major.- Però què fa un gat a l'escala? Clar... Deu ser el de l'amo.

L'AMO lleva la música. La MAJOR ix per la dreta. JOVENETA i MÚSIC s'han retirat a segon terme,

Amo.- Basted?

BASTED

La MAJOR entra per la dreta i es disposa a trucar a la porta de la casa de l'AMO amb un gat en els braços.

Fosc final..